

Sygn. akt X K 172/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w X Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Maria Julita Hartuna

Protokolant: Magdalena Sadowska

po rozpoznaniu w dniu 01.07.2016 r. sprawy:

M. M. (1) (M.), s. F. i M. zd. R., ur. (...) w G.

oskarżonego o to że:

1) w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą (...) Usługi (...) i Elektryczne M. M. (1) z/s w P. ul. (...), będąc podatnikiem podatku od towarów i upoważnionym do wystawiania faktur VAT w okresie od 07.01.2011 r. do 29.09.2011 r. wystawił nierzetelne faktury na rzecz podmiotu Zakład (...) z/s (...), ul (...), tj.:

- nr (...) z 07.01.2011 r., wartość netto 70.000 zł, VAT 16.100 zł, wartość brutto 86.100 zł
- nr (...) z 14.02.2011 r., wartość netto 50.000 zł, VAT 11.500 zł, wartość brutto 61.500 zł
- nr (...) z 05.04.2011 r., wartość netto 46.500 zł, VAT 10.695 zł, wartość brutto 57.195 zł
- nr (...) z 18.04.2011 r., wartość netto 52.800 zł, VAT 12.144 zł, wartość brutto 64.944 zł
- nr 14.2011 z 29.04.2011 r. wartość netto 50.750 zł, VAT 11.672,50 zł, wartość brutto 62.422,50 zł
- nr (...) z 06.05.2011 r., wartość netto 50.280 zł, VAT 11.564 zł, wartość brutto 61.844,40 zł
- nr (...) z 12.05.2011 r., wartość netto 34.600 zł, VAT 7.958 zł, wartość brutto 42.558 zł
- nr (...) z 30.05.2011 r., wartość netto 45.400 zł, VAT 10.442 zł, wartość brutto 55.842 zł
- nr (...) z 07.07.2011 r., wartość netto 57.400 zł, VAT 13.202 zł, wartość brutto 70.602 zł
- nr (...) z 12.07.2011 r., wartość netto 52.300 zł, VAT 12.029 zł, wartość brutto 64.329 zł
- nr (...) z 18.07.2011 r., wartość netto 54.000 zł, VAT 12.420 zł, wartość brutto 66.420 zł
- nr (...) z 21.07.2011 r., wartość netto 47.900 zł, VAT 11.017 zł, wartość brutto 58.917 zł
- nr (...) z 25.07.2011 r., wartość netto 36.900 zł, VAT 8.487 zł, wartość brutto 45.387 zł
- nr (...) z 29.07.2011 r., wartość netto 46.500 zł, VAT 10.695 zł, wartość brutto 57.195 zł
- nr (...) z 02.09.2011 r., wartość netto 52.000 zł, VAT 11.960 zł, wartość brutto 63.960 zł
- nr (...) z 08.09.2011 r., wartość netto 49.500 zł, VAT 11.385 zł, wartość brutto 60.885 zł

- nr (...) z 19.09.2011 r., wartość netto 51.000 zł, VAT 11.730 zł, wartość brutto 62.730 zł
- nr (...) z 29.09.2011 r., wartość netto 47.500 zł, VAT 10.925 zł, wartość brutto 58.425 zł

tj. o czyn z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

2) będąc podatnikiem podatku od towarów i usług, działając w okresie od 25.02.2011 r. do 25.01.2012 r., wbrew przepisom ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. nr 54, poz. 535 z późn. zm.) podał nieprawdę w złożonych w Urzędzie Skarbowym w P. deklaracjach dla podatku od towarów i usług na druku VAT-7 za:

- styczeń 2011 r. – złożonej w dniu 24.02.2011 r. w tut. Urzędzie
- kwiecień 2011 r. – złożonej w dniu 24.05.2011 r. w tut. Urzędzie
- maj 2011 r. - złożonej w dniu 21.06.2011 r. w tut. Urzędzie
- lipiec 2011 r. – złożonej w dniu 24.08.2011 r. w tut. Urzędzie
- sierpień 2011 r. - złożonej w dniu 22.09.2011 r. w tut. Urzędzie
- październik 2011 r. - złożonej w dniu 21.11.2011 r. w tut. Urzędzie
- listopad 2011 r. - złożonej w dniu 13.12.2011 r. w tut. Urzędzie
- grudzień 2011 r. złożonej w dniu 23.01.2012 r. w tut. Urzędzie

co doprowadziło do uszczuplenia w podatku od towarów i usług za okres: styczeń, kwiecień, maj, lipiec, sierpień, październik, listopad i grudzień 2011 r. w łącznej kwocie 75.488 zł

tj. o czyn z art. 56 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

I. oskarżonego **M. M. (1)** niewinnia od popełnienia zarzucanych mu czynów;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. S. B. kwotę 664,20 zł (sześćset sześćdziesiąt cztery złote 20/100) tytułem kosztów obrony świadczonej na rzecz oskarżonego z urzędu, w tym 124,20 zł (sto dwadzieścia cztery złote 20/100) tytułem podatku VAT;

III. na mocy art. 632 pkt 2 kpk kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt X K 172/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. M. (1) prowadził działalność gospodarczą pod nazwą (...) Usługi (...) i Elektryczne M. M. (1) z siedzibą w P..

dowody: informacja z GUS k. 172 - 176

W okresie od 07.01.2011 r. do 29.09.2011 r. M. M. (1), w związku z prowadzoną działalnością wystawił na rzecz Zakładu (...) H. K. z siedzibą w (...) następujące faktury VAT:

- nr (...) z 07.01.2011 r., wartość netto 70.000 zł, VAT 16.100 zł, wartość brutto 86.100 zł
- nr (...) z 14.02.2011 r., wartość netto 50.000 zł, VAT 11.500 zł, wartość brutto 61.500 zł

- nr (...) z 05.04.2011 r., wartość netto 46.500 zł, VAT 10.695 zł, wartość brutto 57.195 zł
- nr (...) z 18.04.2011 r., wartość netto 52.800 zł, VAT 12.144 zł, wartość brutto 64.944 zł
- nr 14.2011 z 29.04.2011 r. wartość netto 50.750 zł, VAT 11.672,50 zł, wartość brutto 62.422,50 zł
- nr (...) z 06.05.2011 r., wartość netto 50.280 zł, VAT 11.564 zł, wartość brutto 61.844,40 zł
- nr (...) z 12.05.2011 r., wartość netto 34.600 zł, VAT 7.958 zł, wartość brutto 42.558 zł
- nr (...) z 30.05.2011 r., wartość netto 45.400 zł, VAT 10.442 zł, wartość brutto 55.842 zł
- nr (...) z 07.07.2011 r., wartość netto 57.400 zł, VAT 13.202 zł, wartość brutto 70.602 zł
- nr (...) z 12.07.2011 r., wartość netto 52.300 zł, VAT 12.029 zł, wartość brutto 64.329 zł
- nr (...) z 18.07.2011 r., wartość netto 54.000 zł, VAT 12.420 zł, wartość brutto 66.420 zł
- nr (...) z 21.07.2011 r., wartość netto 47.900 zł, VAT 11.017 zł, wartość brutto 58.917 zł
- nr (...) z 25.07.2011 r., wartość netto 36.900 zł, VAT 8.487 zł, wartość brutto 45.387 zł
- nr (...) z 29.07.2011 r., wartość netto 46.500 zł, VAT 10.695 zł, wartość brutto 57.195 zł
- nr (...) z 02.09.2011 r., wartość netto 52.000 zł, VAT 11.960 zł, wartość brutto 63.960 zł
- nr (...) z 08.09.2011 r., wartość netto 49.500 zł, VAT 11.385 zł, wartość brutto 60.885 zł
- nr (...) z 19.09.2011 r., wartość netto 51.000 zł, VAT 11.730 zł, wartość brutto 62.730 zł
- nr (...) z 29.09.2011 r., wartość netto 47.500 zł, VAT 10.925 zł, wartość brutto 58.425 zł.

dowody: faktury VAT, stanowiące załącznik do protokołu kontroli podatkowej k. 75 - 84

Faktury te dotyczyły wykonania usług objętych umowami o dzieło, których realizację potwierdzały protokoły odbioru robót. Należności objęte fakturami zostały zapłacone, gotówką za pokwitowaniem.

Umowa	k.	protokół – karta	Faktura	k.	pokwitowanie – karta
(...)	87	97	nr (...)	75v	115,
(...)	88	98	nr (...)	76	115, 116
01/04/2011	89	991	nr (...)	76v	116
02/04/2011	90	100	nr (...)	77	117
(...)	87	105	nr (...)	77v	117,118

(...)	96	102	nr (...)	78	118
(...)	96	103	nr (...)	78v	118, 119
(...)	96	104	nr (...)	79	119
01/07/2011	91	105	nr (...)	79v	119, 120
02/07/2011	92	106	nr (...)	80	120
03/07/2011	93	107	nr (...)	80v	121
03/07/2011	93	108	nr (...)	81	121, 122
03/07/2011	93	109	nr (...)	81v	122
04/07/2011	94	110	nr (...)	82	122
02/08/2011	95	111	nr (...)	82v	123
02/08/2011	95	112	nr (...)	83	123
02/08/2011	95	113	nr (...)	83v	124
02/08/2011	95	114	nr (...)	84	124, 125

dowody: faktury VAT, umowy, protokoły odbioru, pokwitowania, stanowiące załącznik do protokołu kontroli podatkowej, numery kart wskazano w tabeli

Powyższe faktury VAT były podstawą złożenia przez M. M. (1) w Urzędzie Skarbowym w P. na druku VAT-7 deklaracji dla podatku od towarów i usług za:

- styczeń 2011 r. – złożonej w dniu 24.02.2011 r.
- kwiecień 2011 r. – złożonej w dniu 24.05.2011 r.
- maj 2011 r. - złożonej w dniu 21.06.2011 r.
- lipiec 2011 r. – złożonej w dniu 24.08.2011 r.
- sierpień 2011 r. - złożonej w dniu 22.09.2011 r.
- październik 2011 r. - złożonej w dniu 21.11.2011 r.

- listopad 2011 r. - złożonej w dniu 13.12.2011 r.
- grudzień 2011 r. złożonej w dniu 23.01.2012 r.

dowody: deklaracje podatkowe k. 149 - 160

W dniach od 10 października 2013 r. do 30 kwietnia 2014 r. Urząd Skarbowy w P. przeprowadził kontrolę u M. M. (1) w zakresie sprawdzenia prawidłowości rozliczenia podatku od towarów i usług za rok 2011. W jej rezultacie Naczelnik Urzędu Skarbowego w P. dnia 12 stycznia 2015 r. wydał decyzję określającą kwotę zobowiązania w podatku od towarów i usług za poszczególne miesiące 2011 roku. W uzasadnieniu decyzji wskazano, że transakcje pomiędzy M. M. (1) a Zakładem (...) zostały uznane za fikcyjne.

dowody: protokół kontroli k. 59 - 147, decyzja Naczelnika US w P. Gd. k. 46 - 58

Oskarżony został przebadany przez dwóch biegłych psychiatrów, którzy zgodnie stwierdzili, iż M. M. (1) nie jest chory psychicznie, nie jest również dotknięty upośledzeniem umysłowym. Biegli nie zdiagnozowali zaburzeń psychicznych wpływających na poczytalność oskarżonego w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu, stwierdzili jednak u badanego zaburzenia osobowości o typie osobowości paranoicznej oraz cechy organicznego uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego. W ocenie biegłych, w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu M. M. (1) nie miał zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolności rozpoznania znaczenia czynu ani pokierowania swoim postępowaniem. Ponadto biegli orzekli, iż aktualny stan psychiczny oskarżonego nie stanowi przeciwwskazań do uczestnictwa w postępowaniu procesowym.

dowód: opinia sądowo - psychiatryczna k. 32 - 35

W postępowaniu przygotowawczym M. M. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Na rozprawę nie stawiał się, a jego obecność nie została uznana za obowiązkową.

vide: protokół przesłuchania oskarżonego k. 19

Sąd zważył, co następuje:

Poddając szczegółowej analizie przeprowadzone w toku rozprawy głównej dowody, Sąd doszedł do przekonania, że na ich podstawie nie można przypisać M. M. (1) sprawstwa odnośnie zarzucanych mu oskarżeniem czynów.

Sąd uznał za podstawę ustaleń faktycznych w sprawie dokumenty ujawnione w trybie art. 394 § 1 i 2 kpk, art. 393 § 1, 2 i 3 kpk, w szczególności w postaci decyzji organu podatkowego, umów, protokołów odbioru, pokwitowań i deklaracji, których autentyczność, wiarygodność i rzetelność nie była kwestionowana, a które zostały sporządzone przez upoważnione osoby i podmioty, w zakresie ich kompetencji.

Przechodząc do szczegółowego omówienia każdego z dowodów zaoferowanych przez oskarżyciela skarbowego, należy na wstępie poczynić kilka uwag o charakterze ogólnym.

Po pierwsze, postępowanie w niniejszej sprawie toczy się według przepisów procedury karnej w wersji zmienionej ustawami z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 25 października 2013 r.) oraz z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z dnia 20 marca 2015 r.), wprowadzającymi model procesu kontradiktoryjnego. W procesie tym ciężar dowodzenia faktów istotnych dla rozstrzygnięcia spoczywa na stronach procesu. W szczególności, ciężar wykazania, że zachowanie oskarżonego wyczerpało znamiona przestępstwa, spoczywa tylko i wyłącznie na oskarżycielu (z niewielkimi wyjątkami, przewidzianymi w przepisie art. 167 § 1 zd. trzecie kpk). Jeżeli oskarżyciel nie sprostą temu wymaganiu, zapadnie wyrok uniewinniający; sąd, pełniący w procesie rolę bezstronnego arbitra, nie będzie przeprowadzał dowodów z urzędu, chyba że zajdzie wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami. Wśród komentatorów nie ma zgody co do tego, w jakich sytuacjach mamy do czynienia z powyższym

„wyjątkowym wypadkiem” powodującym konieczność dopuszczenia dowodu z urzędu; wskazuje się, że chodzi o dowód, którego przeprowadzenie jest obligatoryjne, a żadna ze stron nie wnosi o jego przeprowadzenie (np. dowód z opinii sądowo - psychiatrycznej, gdy zachodzą wątpliwości co do poczytalności oskarżonego albo wywiad środowiskowy w sytuacji, o której mowa w art. 214 § 2 kpk), albo też o dowód, którego nieprzeprowadzenie spowodowałoby konieczność wydania orzeczenia rażąco niesprawiedliwego (w rozumieniu art. 440 kpk, np. gdy Sąd dostrzeże, że dany dowód mógłby doprowadzić do uniewinnienia oskarżonego, a oskarżony ani obrońca nie wnoszą o jego przeprowadzenie). Zdaniem Sądu, w okolicznościach niniejszej sprawy nie było żadnego powodu, by Sąd podjął inicjatywę dowodową z urzędu.

Na kanwie niniejszej sprawy oskarżyciel wniósł o przesłuchanie oskarżonego, jednakże dowód ten nie został przeprowadzony, gdyż oskarżony w postępowaniu przygotowawczym skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień, a na rozprawie – również w ramach swoich uprawnień – nie stawiał się. Oskarżyciel nie wnosił o uznanie obecności oskarżonego za obowiązkową i o przymusowe sprowadzenie go na rozprawę, tym bardziej Sąd nie widział takiej potrzeby, zwłaszcza wobec postawy procesowej zaprezentowanej przez M. M. (1) w toku dochodzenia. Poza tym dowodem, oskarżyciel domagał się jedynie przeprowadzenia dowodów z dokumentów. Wnioski oskarżyciela zostały zrealizowane i doprowadziły do następujących ustaleń:

1) Dowód z zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa skarbowego skierowanego z referatu postępowań podatkowych do stanowiska spraw karnych skarbowych

Dokument ten w istocie nie jest dowodem, lecz dokumentem wewnętrznym, świadczącym o tym, że urząd powziął podejrzenie, że zaszło przestępstwo i dalsze czynności w sprawie powinna podjąć inna komórka organizacyjna urzędu.

2) Dowód z decyzji Naczelnika Urzędu Skarbowego w P. z dnia 12.01.2015 r.

Dokument ten dowodzi, że postępowanie podatkowe zakończyło się, urząd określił zobowiązanie oskarżonego w podatku VAT w określonej kwocie. Nadto, uzasadnienie decyzji, mające m.in. charakter sprawozdawczy, pozwala prześledzić tok rozumowania Naczelnika Urzędu Skarbowego w P., w szczególności wyjaśnia przyczyny, dla których zakwestionowano szereg wystawionych przez oskarżonego deklaracji VAT. Uprawomocnienie się tej decyzji w żadnym razie jednak nie przesądza o tym, że w postępowaniu karnym Sąd przyjmie identyczne stanowisko – decyzja tego rodzaju nie wiąże sądu karnego, który czyni samodzielne ustalenia faktyczne w sprawie (art. 8 kpk). Warto także podkreślić, że M. M. (1) nie odebrał odpisu tej decyzji, stąd nie można na podstawie faktu, iż jej nie zaskarżył, wnioskować, że się z nią zgadza.

3) Dowód z protokołu kontroli z załącznikami, zawierającymi w szczególności: analizę pokontrolną, pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego w S. do Naczelnika Urzędu Skarbowego w P. Gd w związku z kontrolą firmy (...), kopie faktur, pismo H. do Urzędu Skarbowego w S., umowy pomiędzy firmami (...), protokoły odbioru, pokwitowania, protokoły przesłuchania świadków (J. S., J. K., M. P., D. M.), kopie faktury wystawionych przez M. na rzecz NordHouse, protokołów czynności sprawdzających dot. firm (...), kopię faktury wystawionej przez M. na rzecz D., umowa o współpracy z D., oświadczenie J. K., umowa i faktury pomiędzy firmami (...)

Dokumenty dotyczące współpracy oskarżonego z firmami (...) były zbędne dla toczącego się postępowania, bowiem w tym zakresie urząd nie stwierdził nieprawidłowości i nie postawił oskarżonemu żadnego zarzutu.

Spośród pozostałych dokumentów do poczynienia ustaleń faktycznych można było wykorzystać jedynie dokumenty źródłowe: kopie faktur, umów, pokwitowań, protokołów odbioru, gdyż były to dokumenty sporządzone poza postępowaniem karnym, a wynikały z nich okoliczności istotne dla sprawy – fakt zawarcia umów i ich realizacja, czyli nastąpienie zdarzeń rodzących określone skutki m.in. w sferze prawa podatkowego. Zabrakło jednak w materiałach sprawy dowodów, które podważałyby wiarygodność i rzetelność tych dokumentów – oskarżyciel w uzasadnieniu aktu oskarżenia oraz w treści decyzji określającej wysokość zobowiązania oskarżonego w podatku VAT twierdzi, że zdarzenia, których dotyczą te dokumenty, w rzeczywistości nie miały miejsca, ale nie popiera tej tezy żadnymi dowodami. W aktach sprawy brak nawet dowodów z dokumentów, na które powołuje się Naczelnik Urzędu

Skarbowego w P. w uzasadnieniu wydanej decyzji, przykładowo: pisma ZUS z dnia 17.11.2014 r. o braku zgłoszenia przez M. M. (1) do ubezpieczenia społecznego jakichkolwiek pracowników, pisma Naczelnika Urzędu Skarbowego w S. Gd. z dnia 15.10.2014 r. dot. braku informacji inwestora o wykonywaniu prac przez M. M. (1), dowodów świadczących o zgłoszeniu przez M. M. (1) kradzieży dokumentacji firmowej, wskazujących datę tego zgłoszenia, w tym postanowienia o umorzeniu dochodzenia w tej sprawie, czy pisma KPP w P., iż oskarżony nie przebywa w miejscu prowadzenia działalności. Nie wystarczy, by oskarżyciel w pochodzących od niego dokumentach podniósł określone argumenty; w postępowaniu karnym powinien ich prawdziwość wykazać konkretnymi dowodami.

Niedopuszczalne byłoby także użycie w procesie karnym protokołów przesłuchań określonych osób, czy – co gorsza – ich pisemnych oświadczeń, w sytuacji, gdy oskarżyciel w ogóle nie wnosi o przesłuchanie ich w charakterze świadków. Ich relacje mogą być włączone w poczet materiału dowodowego tylko wówczas, gdy zostanie złożony wniosek o dopuszczenie dowodu z ich zeznań (nie: z protokołu, tj. dokumentu, w którym te zeznania zostały utrwalone), gdy wniosek zostanie uwzględniony, a dowód przeprowadzony: bądź poprzez bezpośrednie przesłuchanie świadka na rozprawie, bądź poprzez ujawnienie jego zeznań złożonych uprzednio w trybie art. 392, art. 333 § 2 i art. 394 § 2 kpk. Co więcej, na mocy art. 174 kpk wykluczone jest też zastępowanie dowodu z wyjaśnień oskarżonego lub z zeznań świadka treścią pism, zapisków lub notatek urzędowych. Tym samym, należy jasno wskazać, że wobec faktu, iż oskarżyciel nie wnosił o przeprowadzenie dowodu z zeznań żadnego świadka, w okolicznościach sprawy podstawą ustaleń faktycznych nie mogły być jakiegokolwiek oświadczenia osób, czy to pisemne, czy ustne, wciągnięte do protokołu przesłuchania w postępowaniu podatkowym, czy też zrelacjonowane przez pracowników Urzędu Skarbowego w P. w jakiegokolwiek analizie, protokole kontroli czy notatce. W szczególności, nie można było oprzeć się na niczym, co w toku postępowania podatkowego oświadczył H. K. – kontrahent oskarżonego, którego współpraca z M. M. (1) została przez oskarżyciela uznana za fikcyjną.

4) Dowód z kopii deklaracji VAT

Dokumenty te są jak najbardziej adekwatnym dowodem tego, iż M. M. (1) złożył w Urzędzie Skarbowym w P. deklaracje podatkowe określonej treści. Na deklaracjach widnieje podpis oskarżonego. Sąd orzekający w niniejszej sprawie nie miał zastrzeżeń do ich wiarygodności. Fakty ustalone za pomocą tego dowodu nie pozwalały jednak na stwierdzenie, że M. M. (1) popełnił przestępstwo skarbowe.

5) Dowód z wydruku z bazy REGON

Powyższy dowód potwierdził, że oskarżony prowadził zarejestrowaną działalność gospodarczą, określił nazwę, jaką się w jej ramach posługiwał i wskazał adres jej prowadzenia. Żaden z zaoferowanych przez oskarżyciela dowodów nie doprowadził do ustalenia, że w rzeczywistości oskarżony działalności nie prowadził, mimo iż jej nie zarejestrował, ani że podał fikcyjny adres.

6) Dowód z danych o karalności oskarżonego z K.

Na ich podstawie Sąd ustalił, że M. M. (1) był dotychczas karany. Rzetelność tej informacji nie budziła wątpliwości Sądu.

7) Dowód z opinii sądowo – psychiatrycznej

Z uwagi na fakt leczenia psychiatrycznego oskarżonego, przeprowadzenie tego dowodu było obligatoryjne, zatem wniosek oskarżyciela w tym zakresie był słuszny. Uzyskana opinia została wydana zgodnie z przepisami procedury karnej, przez biegłych psychiatrów dysponujących odpowiednią wiedzą i doświadczeniem i jest przekonywująco umotywowana, w związku z czym Sąd się na niej oparł.

8) Dowód z zarządzenia o wyznaczeniu obrońcy

Dokument ten nie jest dowodem w sprawie, lecz decyzją procesową podjętą przez sąd w postępowaniu przygotowawczym, nie powinien zatem znaleźć się na liście dowodów.

W kontekście powyższych dowodów Sąd uznał, że M. M. (1) nie sposób przypisać sprawstwa odnośnie zarzucanych mu czynów, kwalifikowanych z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks oraz z art. 56 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks.

Czyn z art. 62 § 2 kks popełnia ten, kto fakturę lub rachunek wystawia w sposób nierzetelny albo takim dokumentem posługuje się. Natomiast w myśl art. 56 § 2 kks karze podlega podatnik, który składając organowi podatkowemu, innemu uprawnionemu organowi lub płatnikowi deklarację lub oświadczenie, podaje nieprawdę lub zataja prawdę albo nie dopełnia obowiązku zawiadomienia o zmianie objętych nimi danych, przez co naraża podatek na uszczuplenie, przy czym kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest małej wartości.

Najistotniejszą kwestią, którą oskarżyciel powinien był wykazać w niniejszej sprawie, wnosząc o skazanie M. M. (1) za zarzucone mu przestępstwa skarbowe, było to, iż faktury wystawione przez M. M. (1) na rzecz Zakładu (...) były nierzetelne, czyli że ich treść była niezgodna ze stanem faktycznym. Nierzetelność może oznaczać, że zdarzenie gospodarcze wykazane w fakturze w ogóle nie miało miejsca (choć w orzecznictwie podnoszone są wątpliwości, czy istotnie takie zachowanie wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego z art. 62 § 2 kks), bądź też, że zdarzenie gospodarcze jako takie zaistniało, ale dane wykazane w fakturze mijają się z rzeczywistością (dotyczyć to może zwłaszcza rodzaju albo ilości towaru, ceny, wartości sprzedaży czy też daty sprzedaży). Gdyby przeprowadzenie tego dowodu się powiodło, oskarżyciel wykazałby jednocześnie, iż uwzględniając nierzetelne faktury przy sporządzaniu deklaracji VAT M. M. (1) podał nieprawdę, narażając w ten sposób podatek na uszczuplenie, w związku z czym zachowanie oskarżonego wyczerpało także znamiona drugiego spośród zarzucanych mu czynów.

Tymczasem oskarżyciel, jak wskazano wyżej, w żaden sposób nie udowodnił, że zdarzenia gospodarcze wykazane w fakturach wystawionych przez oskarżonego nie miały miejsca, bądź, że dotyczyły innych usług, cen, czy terminów. Wręcz przeciwnie, przedstawione przez oskarżyciela dowody wydają się świadczyć o tym, że umowy pomiędzy M. M. (1) a H. K. zostały faktycznie zawarte (ich kopie znajdują się w aktach sprawy), roboty budowlane wskazane w umowach zostały zrealizowane i odebrane, o czym świadczą protokoły odbioru, a należności zapłacono gotówką za pokwitowaniem. Dokumenty te w pełni ze sobą korelują, dane dotyczące przedmiotu zamówienia, terminów wykonania prac, numery faktur i umów czy uiszczone kwoty zgadzają się. Przyjmowanie zapłaty należności w tak wysokiej kwocie gotówką stanowi wprawdzie nieprawidłowość, ale samo przez się nie świadczy o tym, że roboty, za które w taki sposób płacono, nie zostały wykonane. Natomiast nieprzedstawienie przez M. M. (1) dokumentów dotyczących omawianych transakcji do kontroli podatkowej może powodować negatywne konsekwencje na gruncie postępowania prowadzonego w trybie ordynacji podatkowej (np. brak dokumentacji może powodować niemożność dokonania przez podatnika określonych odliczeń czy skorzystania z ulg), ale w żadnym razie taki skutek nie może nastąpić na gruncie procedury karnej, gdzie oskarżony nie ma obowiązku wykazywania swojej niewinności, składania wyjaśnień ani przedstawiania jakichkolwiek dowodów, ani na swoją niekorzyść, ani nawet korzystnych dla siebie. W oparciu o dowody zaofiarowane przez oskarżyciela nie sposób obronić tezy, iż M. M. (1) ukrył bądź zniszczył dokumenty, a następnie zgłosił na policji ich fikcyjną kradzież, by uwolnić się w ten sposób od odpowiedzialności karnoskarbowej, gdyż dowody, jakie wskazano w akcie oskarżenia w ogóle się do tej kwestii nie odnoszą.

Podsumowując, skoro oskarżycielowi nie udało się wykazać, że oskarżony popełnił jakiegokolwiek przestępstwo skarbowe, M. M. (1) należało uniewinnić od obu zarzucanych mu czynów.

Wobec uniewinnienia oskarżonego, Sąd na mocy art. 626 § 1 kpk i art. 632 pkt 2 kpk oraz rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy oskarżonego M. M. (1) należność z tytułu obrony świadczonej z urzędu oraz obciążył kosztami postępowania Skarb Państwa.

1 W treści protokołu jest „Wiszące O. (...) w G.”, powinno być „W. O. (...) w G.”